

НАПРЯМ 9. МЕДИЧНА ПСИХОЛОГІЯ

ПСИХОЛОГІЧНЕ НАВАНТАЖЕННЯ НА ДІТЕЙ ТА ЇХ БАТЬКІВ ВНАСЛІДОК СКЛАДНИХ ДІАГНОЗІВ Лисенко О. С.	100
ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ІНТУЇЦІЇ У ПРОФЕСІЇ ЛІКАРЯ Лобанова А. О.	103
СТИЛЬ ВИХОВАННЯ В БАТЬКІВСЬКІЙ СІМ'Ї ЯК ПРИЧИНА ВИНИКНЕННЯ ПАТОЛОГІЧНОГО ПЕРФЕКЦІОНІЗМУ Проскурня А. С.	106

НАПРЯМ 10. ПОЛІТИЧНА І ЮРИДИЧНА ПСИХОЛОГІЯ

ДОСЛІДЖЕННЯ ФЕНОМЕНУ ПОЛІТИЧНИХ ОРІЄНТАЦІЙ ОСОБИСТОСТІ Гладка К. А., Сергієнко І. І.	110
РОЛЬ СОВІСТІ У СТАВЛЕННІ ЗАСУДЖЕНОГО ДО ВЧИНЕНОГО ЗЛОЧИНУ Суліцький В. В.	112

НАПРЯМ 11. ПЕДАГОГІЧНА ПСИХОЛОГІЯ

ВИКОРИСТАННЯ ЗВОРОТНЬОГО ЗВ'ЯЗКУ ІПК (ІНЖЕНЕРНО-ПЕДАГОГІЧНИМ КОЛЕКТИВОМ) У НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ З УЧНЯМИ ПТНЗ Павлюк О. Д.	115
---	-----

2. Василюк М. А. Основы теории коммуникации / М. А. Василюк. – М.: Гардарики, 2012. – 374 с.
3. Головатий М. Ф. Політична психологія. 2-ге видання / М. Ф. Головатий. – К.: ЦНЛ, 2009. – 400 с.
4. Маркони Джо. РР. Полное руководство / Джо. Маркони [Пер. с англ. Д. Р. Геренава, Ю. П. Леоновой]. – М.: Вершина, 2006. – 256 с.
5. Ольшанский Д. В. Политическая психология / Д. В. Ольшанский. – СПб.: Питер, 2010. – 344 с.
6. Почепцов Г. Г. Символы в политической рекламе / Г. Г. Почепцов. – К.: 2010. – 328 с.
7. Райгородский Д. Я. Психология и психоанализ рекламы. Личностно-ориентированный подход. / Д. Я. Райгородский. – Самара, 2011. – 340 с.
8. Траверсе Т. М. Політична психологія / Т. М. Траверсе. – К.: Парламентське вид-во, 2013. – 240 с.

РОЛЬ СОВІСТІ У СТАВЛЕННІ ЗАСУДЖЕНОГО ДО ВЧИНЕНОГО ЗЛОЧИНУ

Суліцький В. В.

кандидат психологічних наук,
доцент кафедри соціальної педагогіки та соціальної роботи

**Інститут людини
Київського університету імені Бориса Грінченка
м. Київ, Україна**

Конструктивна психологія, розглядає совість як окремий інтегральний елемент у структурі особистості, що відповідає за співвідношення внутрішньої усвідомленої впевненості й індивідуальної (індивідуальної у групі, як відведеної ролі) поведінки особи до особистісних висновків про внутрішнє усвідомлення впевненості та наслідків вчинків, які настали в результаті індивідуальної чи групової поведінки [1].

На підставі опитування 2342 засуджені
варіантів відповідей щодо усвідомлення вчинку

- цілком винен;
 - винен;
 - частково винен;
 - більше винен, ніж не винен;
 - більше не винен, ніж винен;
 - не винен;
 - цілком не винен;
 - не винен, але частково;
 - винен, але винним себе не відчуваю;
 - вини у вчиненому злочині «не бачу»;
 - мої дії не є злочином;
 - винен (не винен), тому що просто вчинив;
 - не маю жалю про те, що зробив, але не винен;
 - не винен тому, що злочин став наслідком;
 - винен той, хто підштовхнув мене до цього;
 - я винен у відношенні до держави (суспільства);
 - винен у відношенні до мене;
 - не винен тому, що мене «підставили».
- Варіанти відповідей щодо сприйняття строку покарання:
- цілком згоден;
 - згоден;
 - частково згоден;
 - не згоден;
 - частково не згоден;
 - цілком незгоден, це не мою провину;
 - строк покарання не відповідає ступеню злочину;
 - вважаю, що строк покарання м'який;
 - строк покарання здивував мої очікування;
 - я гадав, що термін покарання буде менше;
 - мені треба розстріляти;
 - я заслуговую довічного позбавлення волі.
- За результатами індивідуально-психологічного ставлення до злочину, ми отримали такі дані:

